

[Hassing Jørgensen.]

rømme Kreditor Ret til at vælge. Det vil ikke kunne gaa, naar man har Valget mellem danske Kroner og Francs — altsaa nye Francs —, at foretrække Francs. Derfor vil Kreditor, naar han præsenterer disse Obligationer og disse Kuponer, forlange danske Kroner. Det danske Finansministerium har nu i en lang Aarrække praktiseret den Opfattelse, at de franske Kreditorer ikke blot kunde faa danske Kroner, men kunde faa danske Guldkroner, og deraf følger, at man nu betaler Renterne af denne Statsgæld med det dobbelte Beløb af deres Paalydende i Kroner eller, om man vil, med det 5-dobbelte Beløb af deres Paalydende i Francs, og da det drejer sig om en Udgift paa 5 Mill. Kr. som ordinær Udgift, saa bliver den endelige Udgift under disse Forhold 10 Mill. Kr. I Finansaaret 1934—35 har dette Kurstab andraget 3,3 Mill. Kr., idet den danske Krones Værdi en Del af Aaret har været højere, end den er nu. Jeg tør naturligvis ikke have nogen ubetinget Mening om dette Forhold, men jeg har den Tro, at den højtærede Finansminister kunde spare de 5 Mill. Kr. aarlig paa denne Konto og endda faa Ord for at behandle sine Kreditorer fint. Jeg skal henvisse til, at ingen Stater, hvis Mønt er devalueret, honorerer med andet end den Mønt, der er gældende, og vi benytter os jo ogsaa af det. Man kunde sige, at det bør man ikke benytte sig af, men vi benytter os dog af det f. Eks. over for Sterlingobligationer, vi indfrier Kuponer af Sterlingobligationer med Sterling, ikke med gamle Sterling, men med Sterling, vi indfrier Dollarobligationer og Renter deraf, ikke i gamle Dollars eller Gulddollars, men med Dollars. Ja, jeg skulde tro, at man maa gøre det samme med de franske Obligationer; jeg vil da i hvert Fald henstille til den højtærede Finansminister, at der bliver anstillet en meget alvorlig Undersøgelse af, hvorledes dette bør opfattes.

Dernæst vil jeg gerne omtale en Sag, som har været Genstand for ikke ringe Opmærksomhed i Pressen, og som efter min Anskuelse ogsaa fortjener den alvorligste Opmærksomhed her i Rigsdagen. Det drejer sig om en Række Stridsspørgsmaal, som har været behandlet nu snart i en Aarrække, mellem Søværnets Bygningsvæsen og Fyrdirektoratet paa den ene Side og 4de Hovedrevisorat paa den anden Side. — Jeg maa bede den højtærede Formand om Tilladelse til at oplæse nogle Enkeltheder af en officiel Redegørelse, som er udsendt den 7. Oktober 1935 af Stats- og Forsvarsministeren

efter Samraad med Finansministeren. Den indledes:

„den 11. Oktober 1933 udsendte Stats- og Forsvarsministeren gennem Ritzaus Bureau følgende Meddelelse:

„4de Hovedrevisorat har gennem et længere Tidsrum beskæftiget sig med en særlig og gennemgribende Undersøgelse af forskellige Forhold vedrørende Søværnets Bygningsvæsen og Fyrdirektoratets Administration, Leverancer, Entrepriser, regnskabsmæssige Foranstaltninger m. m., og Hovedrevisoratet har ved flere Lejligheder under Behandlingen af nævnte Forhold fremsat en saavel i Form som Indhold overordentlig skarp og fordømmende Kritik.

Da de nævnte Institutioners Ledere ligesom ogsaa de tekniske og juridiske Raadgivere, fra hvem Fyrdirektoratet og Marineministeriet har indhentet Erklæringer om det foreliggende Materiale, i det store og hele tager Afstand fra den fremsatte Kritik og de Foranstaltninger, den efter Hovedrevisoratets Mening bør medføre, og da endvidere Sagens Enkeltheder gennem utilbørlig Indiskretion er bragt frem for Offentligheden, har Forsvarsministeren bestemt, at de under Hovedrevisoratets Kritik inddragne Forhold gøres til Genstand for en Undersøgelse og Vurdering af et af kompetente Mænd uden for Centraladministrationen bestaaende Udvalg“.

Udvalget kom til at bestaa af Højesteretsdommer G. J. Lett som Formand, Arkitekt Viggo Jacobsen, Leder af Akademisk Arkitektforenings Honorar- og Retsudvalg, Overingeniør C. Bruun, Medlem af Statens Bygningsraad, og statsautoriseret Revisor O. Henningsen.

Dette Udvalg har nu afsluttet sit Arbejde, og der er afgivet en Betænkning under 1. Juli 1935. Betænkningen, der siges at være 687 maskinskrevne Foliosider, er ikke blevet offentliggjort. Hvad der foreligger, er denne officielle Redegørelse af 7. Oktober, hvori der er givet et Uddrag af et af Udvalget affattet Resumé. I hvilket Omfang dette Resumé er gengivet, ved jeg ikke, men af Redegørelsen og Resumeet, som det her foreligger, skal jeg tillade mig at anføre nogle Oplysninger.

Vedrørende Bygningsvæsenets Administration oplyses det bl. a., at der

„ved Hovedrevisoratets og Udvalgets Undersøgelser er afsløret adskillig Brøst“. Der er en Fuldmægtig og en Konstruktør, som under en Politisag er blevet overbevist om at have gjort sig skyldige i Bedragerier.